Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 397/2004/EK RENDELETE

(2004. március 2.)

a Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

(HL L 66., 4.3.2004., 1 o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 695/2006/EK rendelete (2006. május 5.)	L 121	14	6.5.2006
►**M2**	A Tanács 925/2007/EK rendelete (2007. július 23.)	L 202	1	3.8.2007

▼B

A TANÁCS 397/2004/EK RENDELETE

(2004. március 2.)

a Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet), és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Kezdeményezés

(1) A Bizottság 2002. december 18-án az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésében (a továbbiakban: az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítés) bejelentette a Pakisztánból származó, fehérített, festett vagy nyomott, tiszta vagy műszállal vagy lennel kevert (a len nem meghatározó összetevő) pamutfonalból készült ágynemű (a továbbiakban: pamutféle ágynemű vagy ágynemű) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás ([2]) kezdeményezését.

(2) Az eljárást azt követően kezdeményezték, hogy a pamutféle ágyneműk közösségi össztermelésének jelentős részét képviselő termelők nevében az Európai Közösségek pamut- és rokon textiliparágakkal foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: Eurocoton vagy a panaszos) 2002. novemberében panaszt nyújtott be. A panasz első látásra meggyőző bizonyítékot tartalmazott az említett termék dömpingjére, valamint az abból származó jelentős kárra vonatkozóan, és ez elegendőnek bizonyult a dömpingellenes eljárás kezdeményezésének indoklásához.

(3) A Bizottság hivatalosan értesítette az ismert érintett exportáló termelőket és importőröket, valamint szövetségeiket, az érintett exportáló ország képviselőit, a panaszos közösségi termelőket, a termelők ismert szövetségeit és az ismert felhasználókat az eljárás kezdeményezéséről. Az érdekelt feleknek lehetőséget biztosítottak, hogy álláspontjukat az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben megadott határidőn belül írásban kifejtsék és meghallgatást kérjenek.

(4) Számos, érintett országbeli exportáló termelő, közösségi termelő, közösségi felhasználó és importőr írásban kifejtette véleményét. A megadott határidőn belül meghallgatását kérelmező és annak szükségességét bizonyító valamennyi fél lehetőséget kapott a meghallgatásra.

(5) Azt állították, hogy a benyújtás időpontja és az eljárás kezdeményezésének időpontja között több mint 45 nap telt el. Az alaprendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján a panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a

([1]) HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb az 1972/2002/EK rendelettel (HL L 305., 2002.11.7., 1. o.) módosított rendelet.
([2]) HL C 316., 2002.12.18., 6. o.

▼B

Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiállítását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni. Az átvételi elismervényt 2002. október 31-én, csütörtökön állították ki. Mivel november 1-je, péntek, munkaszüneti nap volt, a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiállítását követő első munkanap 2002. november 4-e, hétfő volt. Ezért 2002. november 4-ét kell a panasz benyújtásának időpontjaként tekinteni.

(6) Az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítést 2002. december 18-án tették közzé, egyértelműen a panasz benyújtásának időpontját követő 45 napon belül. Következésképpen az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítést az alaprendelet 5. cikkének (9) bekezdésében meghatározott határidőn belül tették közzé.

2. **Mintavétel**

Exportőrök/termelők

(7) Tekintettel az eljárásban részt vevő exportáló termelők nagy számára, a Bizottság úgy határozott, hogy szükség lehet mintavétel alkalmazására az alaprendelet 17. cikkének megfelelően.

(8) A minta kiválasztásának lehetővé tétele érdekében az exportáló termelőket felkérték, hogy az eljárás kezdeményezését követő 15 napon belül jelentkezzenek és nyújtsák be a minta kiválasztásához szükséges alapvető információkat.

(9) Összesen 178 vállalat nyújtotta be a kért információkat, azonban csak 156 vállalat jelentette be, hogy a 2001. október 1-je és 2002. szeptember 30-a közötti időszakban (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI) gyártotta és értékesítette az érintett terméket, valamint fejezte ki óhaját, hogy a mintában részt vegyen. Ezeket eredendően együttműködő vállalatoknak tekintették.

(10) Mivel e vállalatok egyike sem számolt be a hasonló termék reprezentatív belföldi értékesítéséről, amely az alaprendelet 2. cikke (1), (3) és (6) bekezdésének megfelelően a rendes érték megállapításához használható lenne, a Bizottság felkérte a pakisztáni hatóságokat, hogy vegyék fel a kapcsolatot bármely ismert, belföldi értékesítést folytató ágyneműgyártóval, és biztosítsanak számukra lehetőséget arra, hogy az értékesítésre vonatkozó információkat egy új határidőn belül rendelkezésre bocsássák. Nem érkezett azonban egyetlen, a vállalatok reprezentatív belföldi értékesítését igazoló válasz sem.

(11) A Bizottság – az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően – a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható legnagyobb reprezentatív exportmennyiség alapján, az exportáló termelőkkel, a nemzeti hatóságokkal és a termelők/exportálók ismert szövetségeivel konzultálva kiválasztotta a mintát. A Bizottság először Pakisztánnak a Közösségbe történő kivitele 29,5 %-át képviselő öt vállalatból álló minta kiválasztását javasolta, és erről tájékoztatta a pakisztáni hatóságokat, valamint a termelők/exportőrök szövetségeit. Pakisztán nemzeti hatóságai, néhány vállalat jogi képviselője és az egyik exportőrszövetség egyes javasolt vállalatok másokkal való helyettesítését javasolta, azzal érvelve, hogy ez nagyobb lefedettséget és kedvezőbb földrajzi megoszlást biztosítana, valamint tartalmazna olyan vállalatokat is, amelyeket egy korábbi dömpingellenes eljárásban már kiválasztottak mintának. E felek javaslatait olyan mértékben teljesítették, amennyiben összhangban voltak az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének feltételeivel, azaz azzal a rendelkezéssel, hogy a mintának a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható legnagyobb reprezentatív termelési-, értékesítési- vagy exportmennyiséget kell lefednie. Ennek figyelembevételével a mintát kibővítették a hatodik legnagyobb pakisztáni exportőrrel.

(12) A VI során a Közösségbe történő pakisztáni ágyneműkivitel több mint 32 %-át képviselő, kiválasztott hat vállalatot felkérték, hogy

▼B

az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározottak szerint nyújtsák be a választ a dömpingellenes kérdőívekre.

(13) Három olyan vállalat nyújtott be egyedi vizsgálatra irányuló kérelmet, amelyet nem választottak ki a mintába. Tekintetbe véve a minta nagyságát és az ügy összetett voltát (például a termékfajták nagy számát) a Bizottság értesítette az érintett vállalatokat, hogy az egyedi vizsgálatok ügyében csak a mintának kiválasztott vállalatoknál tett ellenőrző látogatásokat követően – kellő figyelemmel a rendelkezésre álló időre – hoznak végső döntést. Az alábbi (35) preambulumbekezdésben megadott okok miatt a pakisztáni helyszíni ellenőrzések elvégzéséhez szükséges feltételek nem teljesültek, ezért az egyedi vizsgálatokra vonatkozó kérelmek elfogadására nem nyílt lehetőség.

Közösségi termelők

(14) Tekintettel a panaszt támogató közösségi termelők nagy számára, valamint összhangban az alaprendelet 17. cikkével, a Bizottság az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésében bejelentette arra vonatkozó szándékát, hogy a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható legnagyobb reprezentatív termelési vagy értékesítési mennyiség alapján a közösségi termelők közül mintát választ ki. E célból a Bizottság felkérte a vállalatokat arra, hogy nyújtsanak be az érintett termékre vonatkozó termelési és értékesítési információkat.

(15) A beérkezett válaszok alapján a Bizottság három tagállam öt vállalatát választotta ki. A kiválasztásnál a legreprezentatívabb piacméret lefedésének céljával a termelési és értékesítési mennyiséget vették figyelembe.

(16) A Bizottság kérdőíveket küldött a kiválasztott vállalatoknak. Az öt vállalatból kettő nem tudta benyújtani a vizsgálati időszak alatt független kereskedőkkel lebonyolított valamennyi ügylet teljes jegyzékét, ezért azokat úgy tekintették, hogy csak részben működtek együtt.

3. **Vizsgálat**

(17) Az öt kiválasztott panaszos közösségi termelőtől, a hat kiválasztott pakisztáni exportáló termelőtől, valamint három, egyedi vizsgálatot kérelmező exportáló termelőtől és két független közösségi importőrtől érkezett válasz a kérdőívre.

(18) A Bizottság összegyűjtött és ellenőrzött valamennyi információt, amelyet szükségesnek ítélt a dömping, a kár, az okozati összefüggés és a közösségi érdek megállapításához. A következő vállalatoknál tartottak ellenőrző látogatást:

Közösségi termelők:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co.KG, Németország,

— Descamps S.A., Franciaország,

— Gabel Industria Tessile S.p.A., Olaszország,

— Vanderschooten S.A., Franciaország,

— Vincenzo Zucchi S.p.A., Olaszország;

Független közösségi importőrök:

— Blanche Porte S.A., Franciaország,

— Richard Haworth, Egyesült Királyság;

Pakisztáni exportőrök/termelők:

— Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Karacsi,

— Al-Abid Silk Mills, Karacsi (részleges ellenőrzés).

▼B

(19) A dömping és a kár megállapítására vonatkozó vizsgálati időszak 2001. október 1-jétől 2002. szeptember 30-ig tartott. A kár felmérésére szempontjából fontos trendek vizsgálata az 1999-től a VI végéig tartó időszakra (a továbbiakban: az érintett időszak) terjedt ki.

(20) Mivel a dömping, a kár, az okozati összefüggés és a közösségi érdek egyes jellemzőivel kapcsolatban további vizsgálatokra van szükség, nem rendeltek el ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket.

B. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

(21) Az érintett termék a Pakisztánból származó, fehérített, festett vagy nyomott, tiszta vagy műszállal vagy lennel kevert (a len nem meghatározó összetevő) pamutfonalból készült ágynemű, amelyet jelenleg az ex 6302 21 00 (6302 21 00 81 és 6302 21 00 89 TARIC-kód), ex 6302 22 90 (6302 22 90 19 TARIC-kód), ex 6302 31 10 (6302 31 10 90 TARIC-kód), ex 6302 31 90 (6302 31 90 90 TARIC-kód) és ex 6302 32 90 (6302 32 90 19 TARIC-kód) KN-kód alá sorolnak. Az ágynemű tartalmazza a lepedőt (hagyományos vagy gumírozott), valamint a paplan- és a párnahuzatot, értékesítésre külön vagy garnitúrába csomagolva.

(22) Az ágynemű gyártásához használt, pamutféle fonalból készült szöveteket két számpárral jelölik. Az első számpár a felhasznált láncfonal mennyiségét (vagy tömegét), illetve a felhasznált vetülékfonal mennyiségét (vagy tömegét) jelöli. A második számpár a láncfonal, illetve a vetülékfonal egy centiméterre vagy egy hüvelykre (2,54 cm) eső kötéseinek számát jelöli.

(23) A szövetet fehérítik, festik vagy nyomással készítik. Ezután kiszabják és különböző méretű hagyományos vagy gumírozott lepedőt, valamint paplan- és párnahuzatot varrnak belőle. A végterméket külön vagy garnitúrába csomagolják értékesítésre.

(24) Azt állították, hogy az intézményeknek eladott fehérített ágyneműt ki kell zárni a vizsgálat köréből azon az alapon, hogy az nem tekintendő érintett terméknek. Arra hivatkoztak, hogy a fehérített ágynemű i. technikai szempontból különbözik a nyomott és/vagy festett ágyneműtől; ii. a nyomott és/vagy festett ágyneműn alapuló közösségi termeléssel nem helyettesíthető; iii. végfelhasználói (kórházak és szállodák) különböznek.

(25) A vizsgálat megállapította, hogy bár a szövet végső kezelésének különböző eljárásai vannak (fehérítés, festés, nyomás), valamennyi kezelt termék helyettesíthető és ezért versenyez a közösségi piacon. Továbbá megállapították, hogy a Közösségben is gyártanak fehérített ágyneműt, és az érintett termék e fajtáját nem kizárólag egy adott felhasználócsoport használja.

(26) A különböző szövési és kezelési módok, a kiszerelés, a méret, valamint a csomagolás stb. következtében kialakuló különböző lehetséges termékfajták ellenére, ezen eljárás céljából valamennyi termék egy csoportba tartozik, mert azonos fizikai jellemzőkkel rendelkeznek és alapvetően ugyanarra a célra használatosak.

2. Hasonló termék

(27) Megvizsgálták, hogy a közösségi ipar által gyártott és a közösségi piacon értékesített, továbbá a Pakisztánban gyártott és a közösségi, valamint a pakisztáni piacon értékesített pamutféle ágyneműk hasonlóak az érintett termékhez.

(28) A vizsgálat megállapította, hogy a szövet végső kezelésének különböző eljárásai (fehérítés, festés, nyomás) ellenére, valamennyi termék azonos fizikai jellemzőkkel rendelkezik és alapvetően ugyanarra a célra használatos.

▼B

(29) Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy bár a Közösségben gyártott termékfajták és a Közösségbe irányuló kivitel céljára értékesített termékfajták néhány esetben különböznek, a pamutféle fonalból készült ágyneműk alapvető fizikai jellemzői és felhasználása megegyezik. Ezért a Pakisztánban gyártott és a hazai piacon értékesített terméket, a Pakisztánból a Közösségbe kivitt terméket, valamint a Közösségben közösségi termelők által gyártott és értékesített terméket az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló terméknek tekintik.

C. **DÖMPING**

A mintának kiválasztott exportőrök által benyújtott információk előzetes vizsgálati elemzése

(30) A mintának kiválasztott hat vállalat válaszolt a kérdőívekre. Az ezen exportáló termelők által benyújtott válaszok előzetes vizsgálati elemzése azt mutatta, hogy valamennyien alábecsült költségeket jelentettek be, és ez az érintett terméknek a Közösségben történő értékesítéséből származó valószerűtlen és rendellenesen magas nyereséget eredményezett. Összehasonlítva az exportárakat a vállalatok által bejelentett előállítási költségekkel az érintett terméknek a Közösségben történő értékesítéséből származó nyereség a 20 %-ot meghaladó és a 40 %-ot megközelítő érték között váltakozott vállalatonként, amely a forgalom százalékos arányában kifejezve átlagosan több mint 30 %-ot jelent. Ezek az árrések továbbá éles ellentétben állnak az érintett termék más országokban történő értékesítésének átlagos negatív haszonkulcsaival (a forgalom -9,4 %-a), amelyeket ugyanazon vállalatok jelentettek be, valamint ellentétben állnak az egyéb, hasonló költségszerkezetű, hasonló vagy akár ugyanazon vevőnek eladott textiltermékek – beleértve a nagyon hasonló termékeket (feldolgozott szövet, asztalnemű, függöny) – forgalmából származó, bejelentett 1,6 %-os átlagos haszonkulccsal. Azt is meg kell említeni, hogy az érintett, szinte kizárólag textiltermékek gyártásával vagy értékesítésével foglalkozó vállalatoknak a VI-re vagy a VI legnagyobb részét lefedő időszakra vonatkozó ellenőrzött könyvelése a forgalom tekintetében egy hozzávetőleg 5 %-os átlagos általános haszonkulcsot mutatott.

(31) A nyilvánvaló kereskedelmi ésszerűtlenség mellett az érintett terméknek a Közösségbe történő kivitele bejelentett nyereségaránya továbbá éles ellentétben áll az érintett termék Pakisztánból a Közösségbe történő kivitelének nyereségarányára vonatkozóan rendelkezésre álló minden egyéb információval, beleértve a mintának kiválasztott exportáló termelők által rendelkezésre bocsátott információkat is.

(32) Az exportáló termelők a károkozásra vonatkozó panaszukban az állították, hogy az ágynemű alacsony nyereségessége velejárója ennek az iparágnak, amelyre jellemző a nagy mennyiségű termelés és a kiélezett verseny. Azt is meghatározták, hogy 2–3 %-os haszonkulcs tekinthető ésszerűnek. Egy másik, mintának nem kiválasztott exportáló termelő azt állította, hogy a szokásos haszonkulcs 2–5 %. A tájékoztatást követően valamennyi exportáló termelő vitatta azt, hogy ezeket a nyilatkozatokat az ágynemű Közösségbe történő kiviteli értékesítésének nyereségességére vonatkozóan készítették. Azt állították, hogy ezek a haszonkulccsal kapcsolatos nyilatkozatok a közösségi iparág általi értékesítés esetén tekinthetők elfogadhatónak. Ebben a tekintetben meg kell említeni, hogy i. ezeket a nyilatkozatokat egy meghallgatás során tették; ii. ezek általánosan az ágynemű-iparágra vonatkoztak; és iii. ezeket a továbbiakban megerősítették a pakisztáni termelők által a Közösségbe történő ágyneműkivitel nyereségességére vonatkozó bizonyos kérdésekre adott válaszok. Ezen túlmenően egy, az importőrök nevében eljáró független ügynök is hasonló információkat nyújtott be. Ismert tény továbbá, hogy a közösségi ágyneműpiacon valóban nagyon kiélezett a

▼B

verseny, valamint a nagyszámú piaci szereplő és a nyitott piac eredményeként a pakisztáni exportáló termelők által megadott haszonkulcsok nem tekinthetők hitelesnek.

(33) Valamennyi rendelkezésre álló információ arra utalt, hogy a nyereségre vonatkozóan megadott számadatokat túlbecsülték, valamint mivel ismeretes, hogy az exportárak megegyeznek az Eurostat adataival, ésszerű volt annak feltételezése, hogy ez az érintett termék megadott előállítási költségei alulbecslésének a következménye. Ez különösen jelentőséggel bír tekintetbe véve azt, hogy a hazai piacon történő reprezentatív értékesítés hiányában a rendes értéket egyértelműen az előállítási költségek alapján kell megállapítani.

A helyszíni ellenőrzések félbeszakítása

(34) Az alaprendelet 16. cikkével összhangban a Bizottság megpróbálta ellenőrizni a mintának kiválasztott hat vállalat által a dömpingellenes kérdőívekre adott válaszokban megadott meglehetősen valószerűtlen számadatokat.

(35) A második vállalat ellenőrzése során a Bizottság egy halálos fenyegetést tartalmazó névtelen levelet kapott, amelyet személyesen a vizsgálatot végző tisztviselőknek címeztek. A bizottsági tisztviselők által kapott, halálos fenyegetést tartalmazó levél különleges, személyes természete miatt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ellenőrzések végrehajtásához szükséges feltételek hiányoznak, és ezek a körülmények jelentősen akadályozzák a vizsgálatot. Következésképpen az ellenőrző látogatásokat meg kellett szakítani.

(36) Ezen okok miatt kizárólag egy exportáló termelő telephelyén volt lehetőség a teljes ellenőrzés elvégzésére, valamint egy másik exportáló termelő telephelyén részleges ellenőrzést végeztek. E két vállalatnak a Közösségbe történő kivitele a mintának kiválasztott exportáló termelők teljes CIF-exportértékének több mint 50 %-át teszi ki.

A részleges helyszíni ellenőrzések eredményei

(37) Az első vállalat ellenőrzése megerősítette, hogy a vállalat költségeire és árképzési gyakorlatára vonatkozóan félrevezető információkat nyújtottak be. Annak ellenére, hogy a vállalat kijelentette, hogy az érintett termékre vonatkozó részletes költségszámlákat megtartották, a helyszínen azt állították, hogy ezek a számlák és tanúsító okiratok nem állnak rendelkezésre. Így nem tudtak rendelkezésre bocsátani olyan kielégítő – a vállalatok nyilvántartásában szokásos körülmények között megtalálható – bizonyítékot, amely igazolta volna, hogy az érintett termékre vonatkozóan bejelentett költségek valóban megfelelnek a valóságnak, és ténylegesen tükrözik az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségeket. A bizonyítékhoz való hozzáférést még akkor is megtagadták, amikor rámutattak a vállalatnak arra, hogy a vállalat által rendelkezésre bocsátott információk alapján ennek a bizonyítéknak léteznie kell. Ezen túlmenően nem bocsátották rendelkezésre a kért, hasonló termékek egyéb országokba történő kivitelével kapcsolatos költségekre vonatkozó információkat.

(38) Bizonyítékot találtak továbbá arra vonatkozóan is, hogy a vállalat számviteli nyilvántartása nincs összhangban Pakisztán általánosan elfogadott számviteli alapelveivel (GAAP), különösen a készletértékelés tekintetében. Ezen túlmenően a vállalat a helyszínen – összhangban egyéb rendelkezésre álló információkkal (lásd a (32) preambulumbekezdést) – elismerte, hogy jelentős verseny van a különböző exportáló országok között a közösségi piacon, és ez még inkább arra utalt, hogy az érintett termék e vállalat általi értékesítésére vonatkozóan benyújtott nagy nyereséget tükröző számadatok valóban ésszerűtlenek.

▼B

(39) A második vállalat telephelyén végzett részleges ellenőrzéssel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy az ágyneműnek a Közösségben, valamint más piacokon történő értékesítése árképzési gyakorlata nem tér el jelentősen, ezért nem eredményezhet olyan nagy különbséget a haszonkulcsban, mint ahogy a vállalat bejelentette. Az érintett terméknek a Közösségben történő értékesítése bejelentett haszonkulcsa nagymértékben meghaladja a belső ármeghatározások és az ügyfelekkel folytatott tárgyalások során használt haszonkulcsokat. Olyan bizonyítékot nem bocsátottak rendelkezésre, amely azt mutatta volna, hogy az ágyneműnek a Közösségben történő értékesítése jelentősen eltérő nyereséget eredményez, mint a harmadik országokban történő értékesítése. Ezen fölül az érintett termék előállítási költségére és készletértékelésére vonatkozó információkat nem tudták ellenőrizni, annak ellenére, hogy azoknak rendelkezésre kellett volna állniuk.

(40) Figyelembe véve a (35) preambulumbekezdésben leírt eseményeket a Bizottság arra a megállapításra kényszerült, hogy a fennmaradó, mintának kiválasztott exportáló termelőket nem tudja ellenőrizni, mivel az ellenőrző látogatásokat meg kellett szakítani.

(41) Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy egy érdekelt fél hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az ellenőrző látogatások nem szüntették meg azt az ésszerű feltételezést, hogy a mintának kiválasztott többi vállalat által benyújtott információ is hamis. Az érintett termékekre vonatkozó költségekkel és nyereséggel kapcsolatos bejelentett információk ezért nem fogadhatók el, amennyiben azok nem ellenőrizhetők, és a rendelkezésre álló információk egyértelműen azt mutatták, hogy ezek az adatok hamisak. Ezért azt a következtetést kellett levonni, hogy a mintának kiválasztott vállalatok az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének értelmében nem működtek együtt.

(42) Az alaprendelet 17. cikke (4) bekezdésének megfelelően, amennyiben a kiválasztott felek egyike vagy mindegyike olyan mértékben tagadja meg az együttműködést, hogy az a vizsgálat eredményét várhatóan jelentősen befolyásolja, új mintát lehet kiválasztani. Meg kell azonban jegyezni, hogy a Bizottság tisztviselői által kapott fenyegetést nem vonták vissza, és semmi jel nem utalt arra, hogy ez kizárólag a Bizottság tisztviselői által a mintának kiválasztott vállalatokhoz tett ellenőrző látogatásokra korlátozódna. A Bizottság számára ezért lehetetlennek bizonyult az új minta kiválasztása és az ellenőrző látogatások elvégzése. Következésképpen a megállapításokat – az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megfelelően – a rendelkezésre álló tények alapján kellett megtenni.

(43) Az exportáló termelőket tájékoztatták annak megállapításáról, hogy hamis vagy félrevezető információt nyújtottak be, a hamis vagy félrevezető információk visszautasításának okáról, valamint arról, hogy az alaprendelet 18. cikke alapján a legmegfelelőbb, rendelkezésre álló tényeket használják fel. Az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint lehetőséget nyújtottak számukra, hogy meghatározott időn belül további magyarázatokkal szolgáljanak.

(44) Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hamis vagy félrevezető információkat figyelmen kívül hagyják és a rendelkezésre álló tényeket használják fel. A Bizottság megvizsgálta azon rendelkezésre álló információkat, amelyek lehetővé teszik a dömpingkülönbözet meghatározását, azaz a panaszt, a mintának kiválasztott exportáló termelők, valamint a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban egyedi vizsgálatot kérelmező három egyéb exportáló termelő kérdőívekre adott válaszait,

▼B

számos érdekelt fél által benyújtott információkat és az Eurostat behozatali statisztikáit.

(45) A 45,1 %-os dömpingkülönbözetre vonatkozóan első látásra meggyőző bizonyítékot tartalmazó, a közösségi iparág által benyújtott panasz tekintetében megállapították, hogy az e dömpingkülönbözet meghatározásához használt adatoknál reprezentatívabbak voltak az exportáló termelők által nyújtott információk, különösen a Pakisztánból kivitt érintett termék több fajtájára vonatkozó információk.

(46) Az egyedi vizsgálatot kérelmező három egyéb exportáló termelő kérdőívekre adott válaszait szintén megvizsgálták és megállapították, hogy olyan jelentős mértékben hiányosak és pontatlanok, hogy ez gyakorlatilag lehetetlenné tesz bármilyen kellően pontos megállapítást.

(47) Következésképpen mindent összevetve megállapították, hogy a mintaválasztás során az exportáló termelők által a kérdőívekre eredetileg adott válaszokat bizonyos mértékig fel lehet használni legmegfelelőbb elérhető adatokként annak ellenére, hogy tartalmaznak néhány hamis információt. Természetesen a helyszíni ellenőrzések megállapításaival és az említett felek később benyújtott információival ellentmondó részeket ki kellett javítani.

(48) Meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 18. cikke előírja, hogy előfordulhat, hogy egy fél számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna. Mivel azonban a megállapított dömpingkülönbözet az érintett termék valamennyi pakisztáni exportáló termelőjére vonatkozik, a Bizottság különös gondossággal járt el abban a tekintetben, hogy elkerülje az együttműködés hiánya miatti büntetést.

A globális dömpingkülönbözet megállapításának szükségessége

(49) Az érdekelt felek által benyújtott információk, amelyeket az eredetileg mintának kiválasztott hat vállalat esetében bejelentett költségek helyesbítésére használtak, az érintett termék kivitelére vonatkozóan 2–5 %-os átlagos haszonkulcsra utalnak. Ezt a haszonkulcs-tartományt maguk az exportáló termelők is megerősítették, és ezt a (32) preambulumbekezdés alapján ésszerűnek ítélték meg. Azt is megállapították azonban, hogy bár ez a haszonkulcs átlagosan érvényes valamennyi exportáló termelőre, nem feltétlenül tükrözi az egyes vállalatok egyéni haszonkulcsát. Figyelembe véve, hogy a rendelkezésre álló információk csak azt tették lehetővé, hogy a Bizottság az érintett termék kivitelének átlagos haszonkulcsát állapítsa meg, úgy ítélték meg, hogy helyénvaló egy olyan globális dömpingkülönbözetet kiszámítani, amely valamennyi exportáló termelőre vonatkozik.

(50) Az exportáló termelők szerint minden egyes vállalatra vonatkozóan egyéni dömpingkülönbözetet kellett volna megállapítani. Azt állították, hogy a számítások bizonyították, hogy a Bizottság képes az egyéni dömpingkülönbözeteket megállapítására.

(51) A globális dömpingkülönbözet kiszámítására a következő megfontolások miatt van szükség: Az exportáló termelők által a kérdőívekre adott válaszaikban benyújtott exportértékesítési haszonkulcsok nem használhatók fel és ezért azokat helyesbíteni kell. Ehhez a korrekcióhoz valamennyi exportáló termelőre vonatkozóan egy 3,5 %-os exportértékesítési haszonkulcsot használtak fel (a probléma részletes magyarázata az (56) preambulumbekezdésben található). Ez azt is jelentette, hogy az érintett terméknek a kérdőívekre adott válaszokban megadott előállítási költségének felosztása nem helytálló, és ezért az alaprendelet 18. cikke szerint azt megfelelően ki kell igazítani. Így az exportértékesítések nyereségének hamis bejelentése a továbbiakban is befolyásolta az egyes exportáló termelőkre vonatkozó költségfelosztást. Ennél is fontosabb azonban, hogy valamennyi exportáló termelő

▼B

számára rendelkezésre álló átlagos haszonkulcs használatának szükségessége volt a legfőbb oka annak a következtetésnek, hogy nem helyénvaló minden egyes exportáló termelő számára egyéni vámtételt meghatározni. Valójában az átlagos haszonkulcs jellegéből adódik, hogy a megfelelő egyéni haszonkulcsok egy bizonyos mértékben különböznek. Ebben az esetben a különbség jelentőséggel bír, mivel az említett különböző lehetséges haszonkulcsok 2 % és 5 % között változtak. Más szóval, míg az intézmények elégedettek amiatt, hogy az alkalmazott átlagos haszonkulcs megfelelő, ez az átlagos haszonkulcs egyértelműen nem szolgálhat alapul az egyéni vámtételek meghatározásához, mivel a megállapított rendes érték egyéb elemeit, így általában a dömpingszámításokat is, jelentős további hatások befolyásolják. Ez azért van így, mert néhány exportáló termelő esetében mindez indokolatlanul magas, míg más exportáló termelők esetében pedig indokolatlanul alacsony dömpingkülönbözethez vezetne, összehasonlítva azzal a helyzettel, amikor a tényleges egyéni nyereségre vonatkozó, azaz a teljes együttműködés esetében megállapított, haszonkulcsokat használták fel. Így az a tény, hogy az érintett termék exportértékesítésének átlagos haszonkulcsát kellett használni, összekapcsolta az egyes termelőkre vonatkozó számításokat.

(52) Az exportáló termelők szerint az a tény, hogy egyéni számítások alapján kaptak értesítést és egyéni dömping mennyiségeket, azt mutatja, hogy az intézmények képesek lettek volna számukra egyéni vámtételeket meghatározni. Azonban az a probléma, hogy a fentiekben felvázolt okok miatt nem alkalmazható egyéni vámtétel, nem keverendő össze azzal az információval, amelyet az egyes exportáló termelőknek a nyilvánosságra hozatal keretén belül nyújtottak. Sőt, az átláthatóság biztosítása érdekében, valamint hogy minden egyes exportáló termelő számára lehetővé tegyék a Bizottság számításainak keresztellenőrzését, valamennyien megkapták a teljes számítást, amely tükrözte a fent említett 3,5 %-os haszonkulcsot. Ez azonban nem kérdőjelezi meg az előző bekezdésben felvázolt, egész országra vonatkozó dömpingkülönbözet/vámtétel szükségességét.

Rendes érték

(53) Mivel a mintának kiválasztott vállalatok az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében előírtak szerint nem értékesítettek az érintett terméknek a Közösségben értékesített mennyisége legalább 5 %-át kitevő hasonló terméket a hazai piacon, a hasonló terméknek az érintett vállalatok általi belföldi értékesítéseit nem lehet a rendes érték megállapításának hiteles alapjául venni.

(54) Az egyéb termelők reprezentatív belföldi értékesítésének hiányában a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani az érintett termék exportált fajtáinak előállítási költségeihez hozzáadva az értékesítési, általános, és igazgatási költségek (SGA-költségek), valamint az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően meghatározott nyereség ésszerű összegét.

(55) Mint ahogy az a (41) preambulumbekezdésben megállapítást nyert, a bejelentett előállítási költségek és következésképpen az érintett termék kivitelének bejelentett haszonkulcsa hamis volt.

(56) A bejelentett előállítási költségek közül csak a gyártási költségeket helyesbítették, mivel a bejelentett SGA-költségek összhangban voltak a vállalatok ellenőrzött könyvelésével. Az eredetileg mintának kiválasztott egyes vállalatokra vonatkozóan az érintett termék kivitelének nyereségét a forgalom 3,5 %-ra helyesbítették, amely értékesítésekre vonatkozóan a benyújtott haszonkulcsok átlagát tekintették a rendes haszonkulcsnak. Az érintett termék kivitelének nyereségcsökkenését a forgalom alapján más

▼B

termékek exportértékesítésére, valamint a belföldi értékesítésre csoportosították át, hogy a teljes nyereség összhangban maradjon a vállalatok ellenőrzött könyvelésével.

(57) Az exportáló termelők és két szövetség azzal érvelt, hogy ésszerűtlen ezt a nyereséget a Közösségbe történő pakisztáni kivitelre vonatkozóan ésszerűnek tekinteni, miközben a közösségi iparágra vonatkozóan a 6,5 %-os haszonkulcsot tekintik a megfelelő minimumnak.

(58) A (105) preambulumkezedés szerint az ellenőrzés felfedte, hogy a Pakisztánból történő kivitel elsősorban az alacsony árszegmensbe tartozó termékeket érinti, míg a közösségi iparág elsősorban márkás termékeket értékesít. Ezért úgy tekintették, hogy e tényezők alapján ésszerű az ilyen mértékű különbség a nyereségesség tekintetében.

(59) A helyszíni ellenőrzés eredményei és a válaszok elemzése alapján a vállalatok által kizárólag ezen ellenőrzés céljára kidolgozott költségfelosztási módszerek tekintetében számos korrekciót kellett bevezetni, beleértve a visszatérített vámok elosztását és a csomagolási költségeket.

(60) Annak a vállalatnak az esetében, ahol teljes ellenőrzést végeztek, a belföldi értékesítés bejelentett nyereségét is helyesbíteni kellett, hogy összhangban legyen a Pakisztánban alkalmazott GAAP-pal.

(61) Mivel egyetlen ellenőrzött exportáló termelő vagy bármely más ismert exportőr vagy termelő esetében sem álltak rendelkezésre a hasonló termék termelésével és értékesítésével kapcsolatos SGA-költségekre és nyereségre vonatkozó tényleges adatok, valamint az azonos általános kategóriába tartozó termékekre vonatkozóan sem álltak rendelkezésre ezek az információk, nem volt más választás, mint hogy – az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának megfelelően – bármely más elfogadható módszer alapján határozzák meg az SGA-költségek és a nyereség összegét.

(62) Az SGA-költségek és a nyereség összegének meghatározása érdekében az eredetileg mintának kiválasztott hat vállalat által bejelentett SGA-költségek, valamint a hazai piacon független kereskedők számára történő értékesítés nyereségének átlagát alkalmazták az (56) és (57) preambulumbekezdésben leírt korrekciót követően. Ezeket az adatokat megfelelő alapnak tekintették, mivel textiltermékek (beleértve a fonalat, a nyers szövetet, a feldolgozott szövetet, a ruházatot) független hazai kereskedőknek történő belföldi értékesítésével kapcsolatosak, valamint kizárólag ezek álltak rendelkezésre a pakisztáni belföldi értékesítésre vonatkozóan. Nem áll rendelkezésre olyan információ, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az ilyen módon meghatározott nyereség meghaladja-e az azonos általános kategóriába tartozó termékek értékesítésével más exportőrök vagy termelők által Pakisztán hazai piacán szokásosan elért nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint.

Exportár

(63) Megvizsgálták, hogy az exportáló termelők által bejelentett exportárak helytállóak-e. Valamennyi rendelkezésre álló információ, beleértve a Pakisztánban elvégzett részleges ellenőrzést, az importőrök ellenőrzését és az Eurostat statisztikai adatait, arra utalt, hogy azokat pontosan jelentették be.

(64) Valamennyi vállalat exportértékesítése a Közösségbe közvetlenül független importőrök részére történt. Az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően ezek exportárait a független importőrök által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árak alapján határozták meg.

(65) Az érintett vállalatok kérelme alapján az elavult készletekből származó exportértékesítéseket, valamint a légipostával küldött

▼B

értékesítéseket nem vették bele a dömpingszámításokba, mivel ezeket az értékesítéseket feltehetően a rendes kereskedelmi forgalomtól eltérően végezték. Ezen értékesítések a teljes bejelentett exportértékesítés jelentéktelen hányadát tették ki.

Összehasonlítás

(66) A normál érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása céljából az importterhek, a közvetett és közvetlen adók, az árkedvezmények és visszatérítések, a szállítási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és járulékos költségek, a csomagolás, hitel, a jutalékok és a valutaátváltás kiigazításának formájában megfelelő támogatást nyújtottak, amely az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően befolyásolja az árak összehasonlíthatóságát.

(67) Valamennyi vállalat igényelte a vámvisszatérítés kiigazítását az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján. A pakisztáni kormány által visszatérített összegek azonban jelentősen meghaladták az érintett termékbe beépített anyagokra kifizetett importterhek és közvetlen adók összegét. Következésképpen a Bizottság elfogadta a kiigazítást, amennyiben az igényelt összegeket ténylegesen az exportáló országban való felhasználásra szánt hasonló termékre vagy az abba fizikailag beépített anyagokra vetették ki, és a Közösségbe kivitt termék vonatkozásában térítették vissza.

(68) Az exportáló termelők azzal érveltek, hogy a vámvisszatérítésre vonatkozó támogatást a pakisztáni kormány által visszatérített teljes összegre kellene nyújtani, függetlenül attól, hogy a vámokat az exportáló termelők vagy azok helyi anyagbeszállítói fizették-e ki. Arra vonatkozóan azonban nem állt rendelkezésre bizonyíték, hogy a helyi beszállítóktól vásárolt anyagokra vetettek-e ki importterheket vagy közvetlen adókat. Az érvelést ezért elutasították.

Dömpingkülönbözet

(69) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözetet minden egyes termékfajta rendes értéke súlyozott átlagának és ugyanazon termékfajta exportára súlyozott átlagának összehasonlítása alapján határozták meg.

(70) Ezen az alapon valamennyi pakisztáni exportáló termelőre 13,1 %-os átlagos általános dömpingkülönbözetet kell alkalmazni, amelyet a nettó közösségi határparitáson számított, vámfizetés előtti CIF-ár százalékos arányában fejeznek ki.

D. **KÖZÖSSÉGI IPAR**

(71) A Közösségen belül az érintett terméket a következő termelők gyártják:

— azok a termelők, akik nevében a panaszt benyújtották; valamennyi, mintának kiválasztott termelő (a továbbiakban: a mintának kiválasztott közösségi termelők) egyben panaszos is volt,

— egyéb közösségi termelők, akik nem voltak panaszosok és nem működtek együtt.

(72) A Bizottság megvizsgálta, hogy a fenti vállalatok mindegyike közösségi termelőnek tekinthető-e az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében. A közösségi termelést valamennyi fenti vállalat termelése teszi ki.

(73) A közösségi ipar az öt mintának kiválasztott termelőt beleértve 29 közösségi termelőből áll, amelyek mindegyike együttműködött a Bizottsággal. Ezek a termelők állítják elő a pamutféle ágyneműk közösségi termelésének 45 %-át. Ezért ezeket kell az alaprendelet

▼B

4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében a „közösségi iparágnak” tekinteni.

E. KÁR

1. Előzetes megjegyzések

(74) Figyelembe véve azt a tényt, hogy a közösségi iparág tekintetében mintavételt alkalmaztak, a kárt egyfelől a teljes közösségi iparág szintjén a termelés, a termelékenység, az értékesítés, a piaci részesedés, a foglalkoztatottság és a növekedés trendjeivel kapcsolatosan összegyűjtött információk alapján mérték fel. Másfelől a mintának kiválasztott közösségi termelők szintjén elemezték az árak és a nyereségesség, a pénzáramlás, a tőkebevonási és befektetési képesség, a készletek, a kapacitás és a kapacitáskihasználás, a befektetés megtérülése és a bérek trendjeivel kapcsolatban összegyűjtött információkat is.

2. Közösségi fogyasztás

(75) A közösségi fogyasztást úgy állapították meg, hogy a közösségi termelők termelésének az Eurocoton által megadott mennyiségéből kivonták az Eurostat adatai alapján meghatározott kivitelt, amelyhez szintén az Eurostat adatai alapján hozzáadták a Pakisztánból, valamint az egyéb harmadik országokból származó behozatalt. 1999 és a VI között a feltételezett közösségi fogyasztás folyamatosan, 173 651 tonnáról 199 881 tonnára, azaz 15 %-kal növekedett.

3. Az érintett országból származó behozatal

a) *Mennyiség és piaci részesedés*

(76) A pamutféle ágyneműk Pakisztánból származó behozatalának mennyisége 1999-ben 36 000 tonna volt, amely a VI során 49 300 tonnára növekedett, azaz az érintett időszakban több mint 37 %-os volt a növekedés. 2000-ben 31 800 tonnára csökkent a behozatal, azonban 2001-re 35 500 tonnára nőtt. 2001 és a vizsgálati időszak között gyors, megközelítően 14 000 tonnás, azaz több mint egyharmados, volt a növekedés.

(77) Az ennek megfelelő piaci részesedés az 1999. évi 20,7 %-ról 17,2 %-ra csökkent 2000-ben. Ezt követően 2001-ben 18,9 %-ra, majd a VI során 24,7 %-ra emelkedett.

b) *Árak*

(78) A pakisztáni átlagárak az 1999. évi 5,95 EUR/kg-ról 2000-ben 6,81 EUR/kg-ra emelkedtek. A következő években fokozatosan csökkentek, 2001-ben 6,34 EUR/kg-ra, majd a VI során 5,93 EUR/kg-ra.

c) *Áralákínálás*

(79) Az áralákínálás elemzésének céljából a közösségi iparág által a közösségi piacon független kereskedők részére értékesített termékfajták súlyozott átlagos értékesítési árát összehasonlították az érintett behozatal megfelelő súlyozott átlagos exportárával. Az összehasonlítást a visszatérítések és árkedvezmények levonását követően végezték el. A közösségi iparág árait a gyártelepi árakra alapozva igazították ki. Az érintett CIF-importárakat megfelelően kiigazították a vámterhekhez és a behozatalt követően felmerülő költségekhez.

(80) Az összehasonlítás bizonyította, hogy a Pakisztánból származó érintett terméket a VI során a közösségi iparág áraihoz képest több mint 50 %-kal alacsonyabb áron értékesítették a Közösségben.

▼B

4. **A közösségi iparág helyzete**

(81) Az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta a közösségi iparág állapotával kapcsolatos valamennyi gazdasági tényezőt és mutatót.

(82) Elemezték azt, hogy vajon a közösségi iparágon még mindig egy korábbi szubvenció vagy dömping fokozatosan elmúló hatásai érezhetők-e, de erre nem találtak bizonyítékot.

(83) Azt állították, hogy a közösségi iparág nem szenvedett jelentős kárt, mert a meglévő kontingensek megvédték. Valóban tény, hogy a VI során voltak hatályban kontingensek. A nemzetközi jog szerint ezeknek a kontingenseknek a textil- és ruházati termékekről szóló WTO-megállapodás szolgál jogalapul. Ezeket 2004. december 31-re fokozatosan megszüntetik. A kontingensek keretében behozható mennyiségek jelentős részét teszik ki a közösségi piacnak. A VI fogyasztási adatai alapján Pakisztán esetében a 2002. évi kontingens megközelítőleg 25 %-os piaci részesedésnek felel meg. Meg kell azt is jegyezni, hogy a textil-kontingensek szintjének meghatározása lényegre törő tárgyalások eredménye, amelyek nem tartoznak bele az alaprendelet alapján előírt analitikus keretbe. Nem kizárható, hogy a kontingensek befolyásolhatták a közösségi iparág helyzetét, azonban a kontingensek puszta jelenléte nem akadályozza meg, hogy a közösségi iparág kárt szenvedjen. Ezen eset számadatainak elemzése azt mutatja, hogy a VI során a közösségi iparág a kontingensek jelenléte ellenére jelentős kárt szenvedett. A kérelmet ezért visszautasították.

a) *A közösségi iparág egészére vonatkozó adatok*

– Termelés, foglalkoztatottság és termelékenység

(84) A közösségi iparág termelési mennyisége 1999 és a VI között kissé, azaz 5 %-kal növekedett, 37 700 tonnáról 39 500 tonnára.

(85) A foglalkoztatottság alapvetően nem változott, az alkalmazottak száma körülbelül 5 500. Következésképpen a termelékenység az 1999. évi 6,8 tonna/alkalmazottról a VI során 7,2 tonna/alkalmazottra, azaz az érintett időszak során 6 %-kal, növekedett.

– Értékesítési mennyiség és piaci részesedés

(86) Ez érintett időszak során a közösségi iparág értékesítésének mennyisége 4 %-kal növekedett, az 1999. évi 36 200 tonnáról a VI során 37 800 tonnára. 2001-ben 38 300 tonnára növekedett, de a VI során csökkent. Az ezen értékesítésekből származó forgalom az 1999. évi 410 millió EUR-ról 2000-re 441 millió EUR-ra növekedett, de ezt követően a VI során 5 százalékponttal 420 millió EUR-ra csökkent.

(87) Annak ellenére, hogy a közösségi piacon ugyanazon időszak során a fogyasztás 15 %-kal nőtt, a közösségi iparág piaci részesedése 20,8 %-ról 18,9 %-ra csökkent a VI során. 1999 és 2001 között a piaci részesedés hozzávetőleg 20 % körül ingadozott, majd 2001 és a VI között 1,5 százalékponttal csökkent.

– Növekedés

(88) Míg a közösségi fogyasztás 1999 és a VI között 15 %-kal növekedett, a közösségi iparág általi értékesítés azonban csak 4 %-kal növekedett. Másfelől ugyanazon időszakban a teljes behozatal mennyisége 35 %-kal növekedett, a legjelentősebb növekedés 2001 és a VI között történt 120 000 tonnáról 139 000 tonnára. Miközben a teljes behozatal piaci részesedése több mint 10 százalékponttal növekedett, a közösségi iparág piaci részesedése 20,8 %-ról 18,9 %-ra csökkent. Ez azt jelenti, hogy közösségi iparág 1999 és a VI között nem tudott megfelelően részesedni a piac növekedésében.

▼B

b) *A mintának kiválasztott közösségi termelőkkel kapcsolatos adatok*

– Készletek, kapacitás és kapacitáskihasználás

(89) A készletek jelentősen ingadoznak, mivel a termelés legnagyobb része megrendelés alapján történik, így a kizárólag készletre való termelés lehetősége csökken. A mintának kiválasztott közösségi termelők készletei esetében növekedést tapasztaltak, de ebben az esetben a készleteket nem tekintették a kár mérvadó mutatójának, mert az iparágra a készletek nagymértékű ingadozása jellemző.

(90) Szinte valamennyi, mintának kiválasztott közösségi termelő esetében nehézséget okozott a termelés kapacitásának meghatározása, mert a hasonló termékek termelési folyamatai egyedi jellegüknél fogva különböző gépek használatának kombinációját igénylik. Következésképpen lehetetlen az egyes gépek egyedi kapacitásából a termelés kapacitására vonatkozóan átfogó következtetéseket levonni. Továbbá néhány, mintának kiválasztott közösségi termelő esetében a termelés egy részét alvállalkozóknak adták ki.

(91) Azonban azon termékek esetében, amelyek nyomási eljárással készülnek, valamennyi, mintának kiválasztott közösségi termelő esetében a nyomást végző részleget tekintették a nyomott ágynemű termelésére vonatkozó kapacitást meghatározó tényezőnek. Megállapítást nyert, hogy a nyomást végző részleg kapacitáskihasználása folyamatosan, 90 %-ról 82 %-ra csökkent.

– Árak

(92) Az érintett időszakban a kilogrammonkénti átlagár a mintának kiválasztott közösségi termelők esetében 13,3 EUR-ról fokozatosan 14,2 EUR-ra emelkedett. Mindehhez figyelembe kell venni azt a tényt, hogy ez az átlagár egyaránt lefedi az érintett termék magas és alacsony árszegmensbe tartozó fajtáit, valamint azt, hogy a közösségi termelés rá volt kényszerítve arra, hogy áttérjen a magasabb árszegmensbe tartozó termékek értékesítésének növelésére, mert értékesítésüket a nagyméretű, tömegfogyasztási piacon az alacsony áron értékesítő országok behozatala vette át. Másfelől a közösségi iparág kilogrammonkénti értékesítési átlagárai 1999 és 2001 között kismértékben, 11,3 EUR-ról 11,5 EUR-ra növekedtek, majd a VI során 11,1 EUR-ra csökkentek.

– Befektetés és a tőkebevonási képesség

(93) 1999. és 2001. között a befektetések jelentősen, 7 millió EUR-ról 2,5 millió EUR-ra csökkentek. 2001. és a VI között nem változtak, és a VI során az 1999-ben befektetett összeg csupán 41 %-át tették ki.

(94) A közösségi iparág nem állította, valamint egyéb módon sem jelezte, hogy nehézségekbe ütközne az e tevékenység folytatásához szükséges tőkebevonás.

(95) Azt állították, hogy a kár nem magyarázható a befektetések csökkenésével, mivel a közösségi iparág számára nem jelent problémát a tőkebevonás. Ezt az érvelést el kellett utasítani, mert az új befektetések csökkenése nincs összefüggésben a tőkebevonással kapcsolatos nehézségekkel, ellenben azt a közösségi iparág piaci részesedésének csökkenése, valamint a közösségi piacon tapasztalható nagymértékű árcsökkenés okozta.

– Nyereségesség, a befektetés megtérülése és a pénzáramlás

(96) Az érintett időszakban a mintának kiválasztott közösségi termelők nyereségességessége 1999. és a VI között jelentősen, 7,6 %-ról 4,4 %-ra, azaz 42 %-kal csökkent. A befektetés megtérülése hasonló trendet követett, 1999 és a VI során 10,5 %-ról 5,9 %-ra, azaz 44 %-kal csökkent.

▼B

(97) A pakisztáni exportáló termelők azt állították, hogy az öt mintának kiválasztott termelő esetében a nyereségesség csökkenése megegyezik a bérnövekedésekkel. Az alábbiakban leírtak szerint a mintának kiválasztott vállalatoknál a reálértéken számított átlagos bérköltségek hozzávetőleg 3,6 %-kal csökkentek. Emellett a bér csak egy a gyártási folyamat számos költségtényezője közül, ezért a bérnövekedés nem eredményezi automatikusan a vállalat nyereségességének csökkenését. Ezért ezt az érvelést elutasították.

(98) A hasonló termék eredményezte pénzáramlás jelentősen, az 1999. évi 16,8 millió EUR-ról 11,3 millió EUR-ra csökkent a VI során. A pénzáramlás legjelentősebb, 27 %-os csökkenése 2000-ben történt. 2000. és a VI között további 5 %-kal csökkent. Mivel a pénzáramlást befolyásolta a készletek változása, az csak korlátolt jelentőségű mutató. Meg kell jegyezni azonban, hogy az érintett időszakban a pénzáramlásban tapasztalható csökkenés összhangban van egyéb gazdasági mutatókkal, megerősítve a közösségi iparágban tapasztalható visszaesést, ezért nem hagyható figyelmen kívül.

– Bérek

(99) Az érintett időszak során a bérköltségek 3,3 %-kal növekedtek, az 1999. évi 35,2 millió EUR-ról 36,3 millió EUR-ra a VI során. Mivel az alkalmazottak száma alapvetően nem változott, az átlagos bérköltségek is növekedtek, 29 100 EUR-ról (kerekített érték) 30 300 EUR-ra, azaz 4,2 %-kal. Ez nominális növekedés, amely jelentősen kevesebb, mint az érintett időszakban a fogyasztói ár 7,8 %-ot meghaladó emelkedése, és azt jelenti, hogy a reálbérek 3,6 %-kal csökkentek.

– A dömping összegének nagysága

(100) Ismerve a dömpingelt behozatal nagyságát és árát, a szintén jelentős tényleges dömpingkülönbözet hatását nem lehet figyelmen kívül hagyni.

5. **A kárral kapcsolatos végkövetkeztetés**

(101) A fent említett tényezők vizsgálata azt mutatja, hogy 1999 és a VI között a közösségi iparág helyzete jelentősen romlott. Az érintett időszak során jelentősen csökkent a nyereségesség, és a közösségi iparág piaci részesedése 9,1 %-kal csökkent. A mintának kiválasztott közösségi termelők esetében nagymértékben visszaestek a befektetések, valamint jelentősen csökkent a nyereségesség, a befektetések megtérülése és a pénzáramlás is. A foglalkoztatottság gyakorlatilag nem változott. Néhány mutató pozitív trendre utalt: az érintett időszak alatt némileg növekedett a közösségi iparág forgalma és értékesítési mennyisége. Kismértékben növekedtek a bérek és a termelékenység. A mintának kiválasztott termelők esetében az átlagos értékesítési árak az érintett időszakban növekedő tendenciát mutattak, ami azonban részben a magasabb árkategóriájú termékek értékesítésére való áttérés eredménye. Meg kell azonban jegyezni, hogy ugyanezen időszak alatt a közösségi fogyasztás 15 %-kal növekedett, míg a közösségi iparág piaci részesedése 9,1 %-kal csökkent. Emellett a közösségi iparág átlagos értékesítési ára is csökkent az érintett időszakban.

(102) A fentiek figyelembevételével azt a következtetést vonták le, hogy a közösségi iparágat az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

F. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSEK**

1. **Bevezetés**

(103) Az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének megfelelően megvizsgálták, hogy a Pakisztánból származó dömpingelt beho-

▼B

zatal által okozott kár olyan mértékű-e, amely jelentősnek minősíthető. A dömpingelt behozatal mellett az adott időpontban a közösségi ipart károsítható egyéb ismert tényezőket is megvizsgálták annak biztosítása érdekében, hogy az e tényezők által esetlegesen okozott károkat ne tekintsék a dömpingelt behozatal által okozott kárnak.

2. **A dömpingelt behozatal hatása**

(104) A pamutféle ágynemű Pakisztánból a Közösségbe történő behozatala az 1999. évi 36 000 tonnáról a VI-ben 49 300 tonnára, azaz 37 %-kal növekedett. Az 1999 és 2000 között tapasztalható enyhe csökkenést követően 2001-ben újra fellendült a behozatal, és 2001 és a VI között 13 900 tonnával nőtt. A megfelelő piaci részesedés kezdetben az 1999. évi 20,7 %-ról 2000-ben 17,2 %-ra esett vissza. Ezt követően a VI során jelentős növekedéssel elérte a 24,7 %-ot.

(105) A dömpingelt behozatal hatásának elemzése során megállapították, hogy verseny legfőbb eleme az ár. Valójában a vásárlók azok, akik meghatározzák annak a terméknek a minőségét és formáját, amelyet meg akarnak rendelni. Az értékesítési-vásárlási folyamat elemzéséből úgy tűnik, hogy ebben az esetben az importőrök és kereskedők a pakisztáni termelő exportőrnek leadott megrendelést megelőzően pontosan meghatározzák a leszállítandó termék valamennyi jellemzőjét (forma, szín, minőség, méret,…), és így a különböző termelők ajánlatait elsősorban az ár alapján hasonlítják össze, mivel minden egyéb változó jellemző előre meghatározott az ajánlatkérésben, vagy a hasonló áruk esetében az importőr saját erőfeszítéseinek következménye (például márkajelzés). Az árakkal kapcsolatban megállapítást nyert, hogy a dömpingelt behozatal árai jelentős mértékben alacsonyabbak, mint a közösségi iparág vagy az egyéb harmadik országbeli exportőrök árai. Emellett azt is megállapították, hogy a közösségi iparágnak jórészt le kellett mondania a piac alacsony árkategóriájú szegmenséről, ahol a Pakisztánból származó behozatal meghatározó, és ez a tény szintén alátámasztja a dömpingelt behozatal és a közösségi iparágnak okozott kár közötti okozati összefüggést.

(106) A Pakisztánból származó behozatal átlagára nyomást gyakorolt a közösségi iparágra, és egyfelől az árak csökkentésére, másfelől a magasabb árkategóriájú termékek értékesítésének növelésére való áttérésre kényszerítette azt.

(107) A Pakisztánból származó behozatal a közösségi piacra mind a mennyiség, mind az ár tekintetében jelentős hatást gyakorolt, leszorítva a közösségi iparág értékesítésének mennyiségét és árait. A piac alacsony árkategóriájú szegmensében való értékesítés hiányát a közösségi iparág nem tudta a nagy nyereségű szegmensbe tartozó termékek értékesítésével ellensúlyozni, ami jelentős csökkenést eredményezett a közösségi iparág piaci részesedésében, befektetéseiben, nyereségességében és a befektetés megtérülésében. Az is megállapítást nyert, hogy ez a behozatal és a közösségi iparág által elszenvedett kár időben egybeesett.

3. **Egyéb tényezők hatása**

a) *Indiából származó támogatott behozatal*

(108) A párhuzamosan folytatott szubvencióellenes vizsgálat megállapította, hogy az Indiából származó támogatott behozatal jelentős kárt okozott a közösségi iparágnak. Bár úgy tekintik, hogy az Indiából származó támogatott behozatal hozzájárult a közösségi iparágnak okozott kárhoz, meg kell azonban jegyezni, hogy a Pakisztánból származó behozatal jelentős és növekvő mértéke, valamint alacsony árai miatt tagadhatatlan, hogy a Pakisztánból

▼B

származó dömpingelt behozatal önmagában is jelentős kárt okozott a közösségi iparágnak.

b) *Pakisztánon és Indián kívüli egyéb harmadik országokból származó behozatal*

(109) A Pakisztánon és Indián kívüli egyéb harmadik országokból származó behozatal az 1999. évi 51 400 tonnáról a VI során 75 300 tonnára emelkedett. Piaci részesedésük az 1999. évi 26,9 %-ról 37,7 %-ra nőtt. Ezen országok közül Törökországból származik a legnagyobb mennyiségű behozatal. A török és a közösségi vállalatok között fennálló társas kapcsolatok miatt a török exportáló termelők és a közösségi piaci szereplők között vállalatok közötti kereskedelem formájában bizonyos piaci integráció áll fenn, ami arra utal, hogy az ebből az országból származó behozatallal kapcsolatos döntéseket nem csak az ár befolyásolja. Ezt az is alátámasztja, hogy a VI során a Törökországból származó ágyneműk átlagos importára majdnem 45 %-kal volt magasabb, mint az Indiából behozott ágyneműké, és 34 %-kal volt magasabb a Pakisztánból behozottakénál. Nem valószínű tehát, hogy a Törökországból származó behozatal befolyásolta a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és a közösségi iparágnak okozott kár közötti okozati összefüggés.

(110) A fennmaradó országok (például Románia, Banglades és Egyiptom) egyenkénti piaci részesedése jelentősen kisebb, nem haladja meg a 3,9 %-ot, ezért nem valószínű, hogy az ezen országokból származó behozatal jelentős kárt okozna.

(111) Az Indián és Pakisztánon kívüli országokból származó behozatal átlagára az 1999. évi 7,18 EUR/kg-ról 2001-ben 7,47 EUR/kg-ra növekedett, majd a VI során kissé, 7,40 EUR/kg-ra csökkent. Ezek az árak azonban még a VI során is hozzávetőleg 25 %-kal voltak magasabbak, mint a Pakisztánból származó behozatal árai. Következésképpen az egyéb harmadik országokból származó behozatal nem gyakorolt olyan mértékű nyomást a közösségi árakra, mint a Pakisztánból származó behozatal. Emellett e csoport országainak egyenkénti piaci részesedése 4 % alatt volt. Megállapították, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal nem befolyásolta a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és a közösségi iparágnak okozott kár közötti okozati összefüggést.

c) *A kereslet csökkenése*

(112) Azt állították, hogy a közösségi ipar által gyártott ágynemű iránti kereslet a mennyiséget tekintve mérséklődött, mivel a közösségi ipar a piac felső szegmensére koncentrált, ahol kisebb mennyiségeket értékesítenek. A fent említettek szerint azonban az EU összes ágyneműfogyasztása az érintett időszakban nem csökkent, hanem növekedett. A legtöbb közösségi termelő a különböző piaci szegmenseknek különböző termékválasztékot kínál. A felső árkategóriába tartozó márkáknak magas a haszonkulcsa, azonban ezekből csak elenyésző mennyiséget értékesítenek. A kapacitáskihasználás maximalizálása, illetve a termelés állandó költségeinek biztosítása érdekében a közösségi iparnak szüksége lenne alacsonyabb árkategóriájú piaci szegmensbe irányuló nagyobb mennyiségű értékesítésekre is. Nincs a kereslet csökkenésére utaló jel ebben a piaci szegmensben. Másrészről, ezt a szegmenst egyre inkább elárasztják az olcsó importtermékek, kárt okozva a közösségi iparnak. Mivel általában véve nő a fogyasztás, és nem korlátozódik egyetlen konkrét piaci szegmensre, a Közösségben tapasztalható aktuális kereslet nem tekinthető olyan tényezőnek, mint amely befolyásolja a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.

▼B

d) *A közösségi ipar által történő behozatal*

(113) Azt állították, hogy a közösségi ipar pamutféle ágyneműt hozott be Pakisztánból, és ezzel hozzájárult az elszenvedett kárhoz. A mintának kiválasztott közösségi termelők közül a VI során azonban csak az egyik hozott be ténylegesen ágyneműt Pakisztánból, és a behozott termékek értékesítése csak kis részét (kb. 2 %) tette ki e termelő összes forgalmának. Ezért az érintett termék közösségi ipar általi behozatala Pakisztánból nem tekinthető olyan tényezőnek, mint amely befolyásolja a Pakisztánból történő dömpingelt behozatal és a közösségi ipar egésze által elszenvedett jelentős kár közötti okozati összefüggést.

e) *A közösségi ipar exportteljesítménye*

(114) A mintának kiválasztott közösségi termelők általi kivitel mindössze 0,5 %-át tette ki az összes értékesítésüknek. Mivel az összes tevékenység tekintetében a kivitelnek jelentéktelen szerepe van, ez a tényező nem járulhatott hozzá az okozott kárhoz.

f) *A közösségi ipar termelékenysége*

(115) A termelékenység alakulását ennek a dokumentumnak a kárral foglalkozó része tárgyalja. Mivel a termelékenység az 1999. évi 6,8 tonna/alkalmazott mennyiségről 7,2 tonna/alkalmazott mennyiségre, azaz hozzávetőleg 6 %-kal, nőtt a VI során, ez a tényező nem járulhatott hozzá az okozott kárhoz.

4. **Következtetés**

(116) A Pakisztánból származó behozatal mennyiségének és piaci részesedésének jelentős növekedése, különösen 2001. és a VI között, illetve az értékesítési áraik és az áralákínálás szintjének jelentős csökkenése a VI során időben egybeesett a közösségi iparnak okozott jelentős kárral.

(117) A párhuzamosan folytatott szubvencióellenes vizsgálat során megállapították, hogy az Indiából származó támogatott behozatal hozzájárult a közösségi iparnak okozott kárhoz. Az e behozatalok által gyakorolt hatás azonban nem olyan mértékű, hogy a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal tekintetében megváltoztassa az okozati összefüggésre vonatkozó következtetést. Megvizsgálták az egyéb fennmaradó, lehetséges kárt okozó tényezőket, azaz a Pakisztánon és Indián kívüli egyéb országokból történő behozatalt, az aktuális keresletet, a közösségi ipar általi behozatalt, illetve az exportteljesítményt és a termelékenységet, de megállapították, hogy ezek nem befolyásolják a pakisztáni behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.

(118) A fenti vizsgálat alapján, amely megfelelő módon felismerte valamennyi ismert tényezőnek a közösségi ipar helyzetére gyakorolt hatását, és elkülönítette azokat a dömpingelt behozatal káros hatásaitól, megállapították, hogy a Pakisztánból származó behozatal jelentős kárt okozott a Közösségnek az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében.

G. **A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE**

1. **Általános megjegyzések**

(119) Az alaprendelet 21. cikkének megfelelően megvizsgálták, hogy vajon a káros dömping megállapításának ellenére, léteznek-e olyan meggyőző érvek, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy ebben az esetben a Közösségnek nem érdeke az intézkedések elfogadása. Valamennyi, ebben az eljárásban érintett fél tekintetében megvizsgálták a lehetséges intézkedések hatását, illetve annak a következményeit, ha nem tesznek intézkedéseket.

▼B

2. **A közösségi ipar**

(120) A közösségi ipar jelentős kárt szenvedett. Működőképes iparnak bizonyult, amely tisztességes piaci feltételek mellett versenyképes volt. A közösségi ipar által elszenvedett kár abból származik, hogy nehézséget jelentett az alacsony árú dömpingelt behozatallal szembeni verseny. A dömpingelt behozatal által gyakorolt nyomás számos közösségi termelőt arra kényszerített, hogy beszüntesse a pamutféle ágynemű gyártását.

(121) Megállapították, hogy az intézkedések elrendelése helyreállítja a tisztességes versenyt a piacon. A közösségi ipar így képes lesz majd növelni az értékesítési mennyiségeket és árakat, ezzel kitermelve a szükséges nyereséget, amely igazolja a termelőegységekbe való folyamatos befektetést.

(122) Amennyiben nem rendelik el az intézkedéseket, tovább folytatódik a közösségi ipar helyzetének romlása. Nem lenne képes újabb termelőkapacitásba befektetni, vagy eredményesen versenyezni a harmadik országokból származó behozatallal. Egyes vállalatok a termelés beszüntetésére és dolgozóik elküldésére kényszerülnének.

(123) Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy a dömpingellenes intézkedések elrendelése a közösségi ipar érdekeit szolgálja.

3. **Importőrök és felhasználók**

(124) Kérdőíveket küldtek 17 importőrnek és az importőrök két szövetségének. A közösségi független importőröktől mindössze ketten válaszoltak a kérdőívre.

(125) Az érintett termék értékesítése mindkét importőr esetében a teljes forgalom kevesebb mint 5 %-át tette ki. Az importőrök teljes nyereségessége 2 % és 8 % között volt. Figyelembe véve azt, hogy a két importőr forgalmának csupán kis része származik a Pakisztánból származó érintett termék értékesítéséből, továbbá hogy számos országra nem vonatkoznak a dömpingellenes, illetve a kiegyenlítő vámok, a dömpingellenes vámok kivetésének hatása ezekre az importőrökre elhanyagolhatónak tekinthető.

(126) Kérdőíveket küldtek hat felhasználónak és a felhasználók egy szövetségének. A felhasználóktól nem érkezett információ, azonban az Ikea és a Külkereskedelmi Szövetség beadványában kifogással élt.

(127) Azt állították, a közösségi iparág helyzete nem teszi lehetővé a teljes közösségi ágyneműigény kielégítését. Emlékeztetni kell arra, hogy az intézkedések célja nem a Közösségbe történő behozatal megakadályozása, hanem annak biztosítása, hogy a behozatal nem káros, dömpingelt áron történik. A különböző országokból történő behozatal továbbra is jelentős részét elégíti ki a közösségi igénynek. Mivel számos országra nem vonatkozik dömpingellenes, illetve kiegyenlítő vám, nem várható a kínálat csökkenése.

(128) Azt állították, hogy az ágynemű olcsó behozatala a végfelhasználó számára éppúgy fontos, mint az intézményi felhasználók, például a szállodák, kórházak stb. számára, mivel az alacsony árkategóriájú termékeket nem a közösségi termelők termelik. A vizsgálat bizonyította, hogy öt, mintának kiválasztott közösségi termelő még mindig ezeket a termékeket gyártja. Nem volt gyakorlati magyarázata annak, miért ne növekedhetne ezeknek a termékeknek a közösségi termelése. Az a tény, hogy számos egyéb országra nem vonatkozik dömpingellenes, illetve kiegyenlítő vám, azt jelenti, hogy alternatív források is rendelkezésre állnak.

▼B

4. **A közösségi érdekre vonatkozó következtetések**

(129) A fentiek alapján megállapították, hogy a közösségi érdekek alapján nincs kényszerítő oka annak, hogy ebben az esetben ne vezessenek be dömpingellenes intézkedéseket.

H. DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

1. **Végleges intézkedések**

(130) A dömpingelt behozatal által okozott további károk elkerülésére érdekében szükségesnek bizonyult a dömpingellenes intézkedések elfogadása.

(131) E vámok szintjének meghatározása céljából figyelembe vették a megállapított dömpingkülönbözetet és a közösségi iparágnak okozott kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.

(132) A közösségi iparág által az 1999. és a 2000. évben elért nyereségességi szint figyelembevételekor úgy találták, a forgalom 6,5 %-át kitevő haszonkulcs olyan megfelelő minimumnak tekinthető, amelyet a közösségi iparág a kárt okozó dömping hiányában elérhetne. A szükséges áremelést az áralákínálás megállapítására vonatkozó számítások szerint a súlyozott átlagos importárnak a közösségi iparág által a közösségi piacon eladott termékek kárt nem okozó árával való összehasonlításával határozták meg. A kárt nem okozó árat úgy számították ki, hogy a közösségi iparág értékesítési árát kiigazították a VI során felmerült tényleges veszteséggel/nyereséggel, majd hozzáadták a fent említett haszonkulcsot. Az összehasonlításból származó különbözetet a teljes CIF-importérték százalékos arányában fejezték ki.

(133) A pakisztáni exportáló termelők azt állították, hogy a teljes forgalom 6,5 %-át kitevő haszonkulcs magasabb volt, mint az ugyanezen termékekre vonatkozó más vizsgálatokban megállapított megfelelő minimumprofit. Ezt az állítást elutasították, mivel azt a megfelelő minimumprofitot, amelyet a közösségi iparág a káros dömping hiányában elérhetett volna, minden egyes eljárás egyedi körülményei alapján újból megállapítják, figyelembe véve a piaci körülményeket és közösségi iparág teljesítményét az adott eljárás során. Ebben az esetben megállapították, hogy a 6,5 %-os haszonkulcs tekinthető a megfelelő minimumnak, amely a számítások szerint a közösségi iparág 1999. és 2000. évi nyereségességi szintjének átlaga.

(134) Mivel a kár megszüntetésére vonatkozó szint magasabb volt, mint a megállapított dömpingkülönbözet, a végleges intézkedéseknek az utóbbin kell alapulniuk.

2. **Kötelezettségvállalás**

(135) A pakisztáni exportáló termelők javaslatot tettek az árra vonatkozó kötelezettségvállalásra. Az eljárásban azonban több mint 170 exportőr vett részt, az ágyneműből pedig sok száz termékfajta létezik, olyan jellegzetességekkel, amelyeket a behozatal során nem lehet könnyen azonosítani. Ezért gyakorlatilag lehetetlen minden egyes termékfajtára a Bizottság által megfelelően ellenőrizhető megfelelő minimumárat megállapítani. Az exportőrök nagy száma az árra vonatkozó kötelezettségvállalás ellenőrzését szintén lehetetlenné teszi.

(136) Megállapították azt is, hogy az érintett termék javasolt kategóriái, amelyek alapján a kötelezettségvállalást tették, nem megfelelőek, mivel az egyes kategóriákon belül jelentős volna az áringadozás. Továbbá a javasolt árak nem szüntetik meg a káros dömpinget.

(137) Megállapították, hogy ilyen körülmények között az árra vonatkozó kötelezettségvállalás nem célravezető és nem elfogadható,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

▼B

1. cikk

(1) A jelenleg az ex 6302 21 00 (6302 21 00 81 és 6302 21 00 89 TARIC-kód), ex 6302 22 90 (6302 22 90 19 TARIC-kód), ex 6302 31 10 (6302 31 10 90 TARIC-kód), ex 6302 31 90 (6302 31 90 90 TARIC-kód) és ex 6302 32 90 (6302329019 TARIC-kód) KN-kód alá sorolt, Pakisztánból származó, fehérített, festett vagy nyomott, tiszta vagy műszállal vagy lennel kevert (a len nem meghatározó összetevő) pamutfonalból készült ágynemű behozatalára végleges dömpingellenes vámot vetnek ki.

▼M1

(2) A nettó közösségi határparitáson számított, vámfizetés előtti árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következő vállalatok által előállított termékeknél:

Termelő	Vám mértéke %	Kiegészítő TARIC-kód
Yunus Textile Mills H-23/1, Landhi Industrial Area, Karacsi	8,5	A698
Lucky Textile Mills L-8, Block 21, F. B Area, Karacsi	7,2	A699
Nishat Mills Limited Nishatabad, Faisalabad	6,1	A700
Chenab Limited Nishatabad, Faisalabad	5,7	A701
Gul Ahmed Textile Mills Ltd Plot No. HT/3A, Landhi Industrial Area, Landhi, Karacsi	5,6	A702
Al-Abid Silk Mills Ltd A-39, S.I.T.E., Manghopir Road, Karacsi	3,9	A704
Mohammad Farooq Textile Mills Ltd 1st floor, Finlay House, I.I Chundrigar Road, Karacsi	3,5	A703
Fairdeal Textiles (Pvt) Ltd A/15-D, Binoria Chowk, S.I.T.E., Karacsi	0	A705
A mellékletben felsorolt termelők	5,8	A706
Minden egyéb vállalat	8,5	A999

▼B

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokat illetően a hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

▼M1

(4) Amennyiben bármely új exportáló termelő a Bizottság számára elegendő bizonyítékot nyújt arra nézve, hogy:

— nem exportálta a Közösségbe az (1) bekezdésben meghatározott terméket a 2003. április 1-jétől2004. március 31-ig tartó időszakban,

— nem áll kapcsolatban az e rendelettel kivetett intézkedések hatálya alá tartozó egyik exportőrrel vagy termelővel sem, és

— az érintett terméket valójában az intézkedések alapjául szolgáló vizsgálati időszak után exportálta a Közösségbe, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettség alapján jelentős mennyiséget exportál a Közösségbe,

▼M1

a Tanács, a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslat alapján egyszerű többséggel módosíthatja a (2) bekezdést oly módon, hogy felveszi az új exportáló termelőt az 5,8 %-os súlyozott átlaggal számított vámtétel hatálya alá tartozó vállalatok jegyzékébe.

▼B

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M1

MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében az A706-os kiegészítő TARIC-kód alatt feltüntetett együttműködő termelők jegyzéke:

▼M2

Név	Cím
A.B. Exports (PVT) Ltd	Off. No 6, Ground Floor, Business Center, New Civil Lines, Faisalabad
A.S.T. (PVT) Limited	Saba Square 2-C, Saba Commercial Street No 3, Phase V Extension, D.H. Authority, Karachi
Abdur Rahman Corporation (Pvt) Ltd	P-214 Muslim Town #1, Sarghoda Road, Faisalabad
Adil Waheed Garments	66-Zubair Colony, Jaranwala Road, Faisalabad
Afroze Textile Industries (Pvt) Ltd	LA 7/1-7, Block 22 F.B. Area, Karachi
Al Musawar Textile (PVT) Ltd	Atlas Street, Maqbool Road, Faisalabad
M/S Al-Ghani International	202 Bhaiwala, Ghona Road, Faisalabad
Al-Karam Textile Mills (PVT) Ltd	3rd floor, K.D.L.B. Building, 58-West Wharf Road, Karachi
Al-Latif	W,S, 24, Block-2, Azizabad, F.B. Area, Karachi-75950
Al-Noor Processing & Textile Mills	Sargodha Road, Near Bava Chak, Faisalabad
Al-Raheem Textile	F/40, Block-6, P.E.C.H.S., Karachi
Ameer Enterprises	3rd floor, Bismillah Centre, Street No 2, Karkhana Bazar, Yanr Market, Faisalabad
Amsons Textile Mills (PVT) Ltd	D-14/B, S.I.T.E., Karachi
Amtex (Private) Limited	1-Km, Khurrianwala-Jaranwala Road, Faisalabad
Anjum Textile Mills (PVT) Ltd	Anjum Street, Nalka Kohala, Sarghoda Road, Faisalabad
Apex Corporation	1-19, Arkay Square, PO Box 13373, Karachi
M/S Arif Textiles Private Limited	Karim Bibi Street, Bawa Chak, Sargodha Road Faisalabad
Arshad Corporation	1088/2, Jail Road Faisalabad 38000
Arzoo Textile Mills Ltd	2.6 km, Jaranwala Road, Khurrinwala, Faisalabad
Asia Textile Mills	D-156, S.I.T.E. Avenue, Karachi

▼M2

Név	Cím
Aziz Sons	D21/Karach, S.I.T.E., Karachi-75700
B.I.L. Exporters	15/5, Sector 12/C, North Karachi Industrial Area, Karachi
Baak Industries	P-107, Akbarabad, Near Allied Hospital, Faisalabad
Be Be Jan Pakistan Limited	Square No 7, Chak No 204/R.B., Faisalabad
Bela Textiles Ltd	A-29/A, S.I.T.E., Karachi
Bismillah Fabrics (PVT) Ltd	3 Km, Jhumbra Road, Khurrianwala, Faisalabad
Bismillah Textiles (PVT) Ltd	1. KM, Jaranwala Road, Khurrianwala, Faisalabad
Classic Enterprises	B-1/1, Sector 15, Korangi Industrial Area, Karachi
M/S Club Textile	Sargodha Road, Ali Block Faisalabad
Cotton Arts (PVT) Ltd	613/1, Dagrawaan Road, Faisalabad
D.L. Nash (Private) Ltd	11, Timber Pond, Keamari Road, Karachi-75620
Dawood Exports PVT Ltd	PO Box 532, Sarghoda Road, Faisalabad
Decent Textiles	P-1271, Abdullahpur, West Canal Road, Faisalabad
En Em Fabrics (Pvt) Ltd	10th Km, Sarghoda Road, Faisalabad
En Em Industries Ltd	10th Km, Sargodha Road, Faisalabad
Enn Eff Exports	4th floor, Business Centre, New Civil Lines, Faisalabad
Faisal Industries	Office 205, Madina City Mall, Abdullah Haroon Road, Saddar, Karachi
Fashion Knit Industries	5-Business Centre, Ground Floor, Mumtaz Hassan Road, Karachi
Fateh Textile Mills Limited	PO Box No 69, Hali Road, S.I.T.E., Hyderabad
Gerpak Textile (PVT) Ltd	317 Clifton Centre, Schon Circle, Kehkashan Clifton, Karachi
Gohar Textile mills	208 Chak Road, Zia Town, Faisalabad
H.A. Industries (PVT) Ltd	10 KM, Jaranwala Road, Faisalabad
Haroon Fabrics (Private) Limited	P-121, Rafique Colony, Jail Road, Faisalabad

▼M2

Név	Cím
Hay's (PVT) Limited	A-33, (C), Textile Avenue, S.I.T.E., Karachi-75700
M/S Home Furnishings Limited	Plot No 1, 2, 10, 11, Sector IX-B., Karachi Export Processing Zone, Karachi
Homecare Textiles	D-115, S.I.T.E., Karachi
Husein Industries Ltd	HT-8 Landhi Industrial & Trading Estate, Landhi, Karachi
Ideal International	A-63/A, SIND Industrial Trading Estate, Karachi-75700
J.K. Sons Private Limited	3-1/A, Peoples Colony Jaranwala Road Faisalabad
Jaquard Weavers	811 Mahmoodabad Colony, Multan
Kam International	F-152, S.I.T.E., Karachi
Kamal Spinning Mills	4th KM, Jranwala Road, Khurrianwala, Faisalabad
Kausar Processing Industries (PVT) Ltd	P-61 Gole Chiniot Bazar, Faisalabad
Kausar Textile Industries (PVT) Ltd	Maqbool Road, Faisalabad
Khizra Textiles International	P-68, First Floor, Tawakal Cloth Market, Gol Chiniot Bazar, Faisalabad-38000
Kohinoor Textile Mills Limited	Peshawar Road, Rawalpindi
Latif International (PVT) Ltd	Street No 1, Abdullahpur, Faisalabad
Liberty Mills Limited	A/51-A, S.I.T.E., Karachi
M/s M.K. SONS Pvt Limited	2 KM, Khurrianwala, Jarranwala Road, Faisalabad
MSC Textiles (PVT) Ltd	P-19, 1st floor, Montgomery Bazar, Faisalabad
Mughanum (PVT) Ltd	P-162, Circular Road, Faisalabad
Mustaqim Dyeing & Printing Industries (Pvt) Ltd	D-14/A, Bada Board, S.I.T.E., Karachi
Naseem Fabrics	Suite #404, 4th floor, Faisalcomplex, Bilal Road, Civil Lines, Faisalabad
Nawaz Associates	87 D/1 Main Boulevard Gulberg III, Lahore
Nazir Industries	Suite 3, 7th floor, Textile Plaza, M.A. Jinnah Road, Karachi-74000
Niagara Mills (PVT) Ltd	Kashmir Road, Nishatabad, Faisalabad

▼M2

Név	Cím
Nina Industries Limited	A-29/A, S.I.T.E., Karachi
Nishitex Enterprises	P-224, Tikka Gali No 2, Y.Y. Plaza., 1st floor, Montgomery Bazar, Faisalabad
Parsons Industries (PVT) Ltd	E-53 S.I.T.E., Karachi
Popular Fabrics (PVT) Limited	Plot 115, Landhi Industrial Area, Karachi
Rainbow Industries	810/A, Khanewal Road, Multan
Rehman International	P-2, Al Rehman House, Ghulam Rasool Nagar Main Road, Sarfraz Colony, Faisalabad
Sadaqat Textile Mills Pvt Ltd	Sadaqat Street, Sarghoda Road, Faisalabad
Sadiq Siddique Co.	170-A, Latif Cloth Market, M.A. Jinnah Road, Karachi
Sakina Exports International	#313, Dada Chambers, M.A. Jinnan Road, Karachi-74000
Samira Fabrics (PVT) Ltd	401-403, Chapal Plaza, Hasrat Mohani Road, Karachi
Sapphire Textile Mills Limited	313, 3rd floor, Cotton exchange Bldg. I.I., Chundrigar Road, Karachi
Shahzad Siddique (PVT) Ltd	4,5 KM, Khurrainwala Jaranwala Road, Faisalabad
Shalimar Cotton Export (PVT) Ltd	Yousaf Chowk, Sarghoda Road, Faisalabad
Sharif Textiles Industries (PVT) Ltd	PO Box 265, Satiana Road, Faisalabad
Shercotex	39/c, Peoples Colony, Faisalabad
Sitara Textile Industries Limited	6- K.M., Sargodha Road, Faisalabad
South Asian Textile Inds.	Street No 3, Hamedabad Colony, Vehari Road, Multan
Sweety Textiles Pvt Ltd	P-237, 2nd floor, Hassan Arcade Montgomery Bazar, Faisalabad
Tex-Arts	P-22, 1st floor, Montgomery Bazar, Faisalabad
The Crescent Textile Mills Ltd	Sargodha Road, Faisalabad
Towellers Limited	WSA 30-31, Block 1, Federal B, Karachi
Union Exports (PVT) Limited	D-204/A, S.I.T.E., Karachi-75700
United Finishing Mills Ltd	2nd floor, Regency Arcade, The Mall, Faisalabad
United Textile Printing Industries (Pvt) Ltd	PO Box 194, Maqbool Road, Faisalabad

▼**M2**

Név	Cím
Wintex Exports PVT Ltd	P-17/A, Main Road, Sarfaraz Colony, Faisalabad
Zafar Fabrics (PVT) Limited	Chak No 119, J.B. (Samana), Sarghoda Road, Faisalabad
Zamzam Weaving and Processing Mills	Bazar 1, Razabad, Faisalabad
ZIS Textiles Private Limited	3Km Sheikhupaura Road Khurrianwala Faisalabad